

U 66/2021 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 (reform av det allmänna preferenssystemet)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen kommissionens förslag av den 22 september 2021 till Europaparlamentets och rådets förordning om en reform av det allmänna preferenssystemet (GSP) samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 18 november 2021

Utvecklings- och utrikeshandelsminister Ville Skinnari

Enhetschef Kent Wilska

UTRIKESMINISTERIET

PROMEMORIA

18.11.2021

KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM TILLÄMPNING AV DET ALLMÄNNA PREFERENSSYSTEMET

1. Förslagets bakgrund och syfte

Kommissionen lade den 22 september 2021 fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 (COM(2021) 579 final).

Ändringsförordningen gäller en reform av det allmänna preferenssystemet (GSP, Generalised Scheme of Tariff Preferences) för de följande tio åren. Om det inte antas någon ny förordning kommer standardordningen och den särskilda stimulansordningen att upphöra att gälla den 31 december 2023. Detta innebär att importen från utvecklingsländer inom ramen för standardordningen och den särskilda stimulansordningen kommer att beläggas med högre tullar. Importen från de minst utvecklade länderna kommer dock fortfarande att omfattas av Allt utom vapen-ordningen (Everything but Arms, EBA) eftersom denna inte har en sista giltighetsdag. Den föreslagna förordningen avses träda i kraft den 1 januari 2024.

Sedan 1971 har Europeiska unionen ensidigt beviljat tullförmåner till utvecklingsländer inom ramen för det allmänna preferenssystemet. På så sätt vill EU minska fattigdomen genom att främja utvecklingsländernas integrering i världshandeln. Förmånsländerna förbinder sig samtidigt att följa principerna om hållbar utveckling och goda styrelseformer. EU:s övergripande mål med den reviderade förordningen om det allmänna preferenssystemet är att bibehålla de grundläggande dragen i den gällande förordningen. Samtidigt har den också till syfte att förbättra det allmänna preferenssystemets effektivitet och ändamålsenlighet.

2. Den nationella behandlingen av förslaget och behandlingen i Europeiska unionen

Behandlingen av kommissionens förslag inleddes i handelspolitiska kommitténs undergrupp för det allmänna preferenssystemet den 28 september 2021, då medlemsländernas preliminära synpunkter på reformens innehåll behandlades. Den detaljerade behandlingen av förslaget inleddes den 12 oktober 2021. Ordföranden har som mål att enighet om förslaget till förordning ska nås i rådet före utgången av innevarande år. Därefter inleds förhandlingar med Europaparlamentet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Målet är att rådet och Europaparlamentet ska anta förslaget till förordning före utgången av juni 2022 och att den nya förordningen ska träda i kraft den 1 januari 2024. Förmånsländerna ska således ha en övergångsperiod på 18 månader för att genomföra de avtalsskyldigheter och andra skyldigheter som omfattas av den nya förordningen.

Utrikesministeriet har berett ärendet i samarbete med de övriga ministerierna. Förslaget till förordning har behandlats i ett skriftligt förfarande i sektionen för handelspolitiska frågor (EU2) den 11 och den 25 oktober 2021.

U-skrivelsen har behandlats i ett skriftligt förfarande i sektionen för handelspolitiska frågor (EU2) mellan den 27 oktober och den 1 november 2021.

3. Förslagets rättsliga grund och förhållande till subsidiaritetsprincipen

Förslaget till förordning grundar sig på artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) som fastställer EU:s gemensamma handelspolitik. Statsrådet anser att den rättsliga grunden är lämplig.

I artikel 3 i EUF-fördraget anges det att den gemensamma handelspolitiken är ett av de områden där unionen har exklusiv befogenhet. Enligt artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska subsidiaritetsprincipen inte tillämpas på de områden där EU har exklusiv befogenhet. Statsrådet anser att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

4. Förslagets huvudsakliga innehåll

Ingressen till förordningen och syftet med reformen

Syftet med det allmänna preferenssystemet är att minska fattigdom med hjälp av ekonomisk tillväxt genom internationell handel. Det allmänna preferenssystemet är också ett av EU:s viktigaste handelspolitiska instrument för att främja mänskliga rättigheter och andra rättigheter på arbetsmarknaden, hållbar utveckling och goda styrelseformer i utvecklingsländerna. Det allmänna preferenssystemet omfattar endast varuhandel som bedrivs av utvecklingsländer. Det innehåller inga andra utvecklingspolitiska instrument. De allmänna målen för det allmänna preferenssystemet är förenliga med kommissionens meddelande om handelspolitik av den 18 februari 2021, där det konstateras att det ligger i EU:s intresse att hjälpa sårbara utvecklingsländer att integrera sig i världsekonomin och att stödja multilateralism samt att säkerställa att universella värden tillämpas, varvid vikt även bör läggas vid klimat- och miljöutmaningar.

Det allmänna preferenssystemet (GSP) ska såsom tidigare bestå av tre ordningar:

1. Standardordningen: för låginkomstländer och lägre medelinkomstländer som innebär att tullarna sänks eller avskaffas helt för två tredjedelar av EU:s tullpositioner.
2. Den särskilda stimulansordningen (GSP plus): en särskild stimulansordning förhållbar utveckling och gott styre, vilken sänker tullarna till 0 % för i stort sett samma tullpositioner som genomför de 32 internationella konventioner som nämns i förordningen (27 enligt den gällande förordningen) rörande mänskliga rättigheter, arbetstagarrättigheter, miljöskydd och gott styre.
3. Allt utom vapen (EBA, Everything but Arms): en särskild ordning för de minst utvecklade länderna (MULL), vilken innebär att dessa får tullfritt och kvotfritt tillträde till EU-marknaden för alla produkter utom vapen och ammunition.

Det allmänna preferenssystemet är ett moget verktyg i EU:s handelspolitiska verktygslåda. Översynen av det allmänna preferenssystemet har till syfte att finjustera hur det fungerar och att göra det effektivare och mer ändamålsenligt. De ändringar som kommissionen föreslår i förordningen grundar sig på en extern studie och en konsekvensbedömning och de alternativ som valts ut på grundval av dessa. Ändringarna har till syfte att åstadkomma specifika och begränsade förbättringar för att säkerställa att det allmänna preferenssystemet även i fortsättningen totalt sett är relevant och att dess utvecklings- och hållbarhetsmål uppnås. Samtidigt vill man emellertid skydda EU:s ekonomiska intressen i de industrisektorer som konkurrerar med import inom ramen för det allmänna preferenssystemet.

Den nya förordningen om det allmänna preferenssystemet kommer att stärka EU:s möjligheter att utnyttja handelsförmåner för att skapa ekonomisk potential och främja hållbar utveckling i

förmånsländerna. Det nya systemet kommer också att bredda kriterierna för tillbakadragande av GSP-förmåner vid allvarliga och systematiska kränkningar. Förslaget omfattar grundläggande internationella konventioner om de mänskliga rättigheterna och arbetstagarrättigheter, vilka redan ingår i det nuvarande systemet, samt dessutom om miljöskydd och goda styrelseformer.

Ändringar jämfört med det tidigare systemet

De viktigaste ändringarna i förslaget till förordning gäller följande helheter: 1) systemets struktur och länder som omfattas av det, 2) produkter, 3) villkorlighet, 4) transparens och uppföljning, 5) skyddsklausuler och 6) bestämmelser om tillfälligt tillbakadragande.

1) Systemets struktur och förmånsländer

Det nuvarande systemets tredelade struktur förblir oförändrad: den allmänna ordningen, stimulansordningen för hållbar utveckling GSP plus och Allt utom vapen-ordningen för de minst utvecklade länderna (MUL). Sårbarhetskriteriet för den särskilda stimulansordningen kommer att ändras så att det blir lättare för MUL-länderna att gå över till den ordningen när de uppgraderat sig från FN:s MUL-status. Dessutom ska Ryssland, Kina, Hong Kong och Macao tas bort från förteckningen över berättigade länder.

2) Produkter

Produktomfattningen förblir oförändrad. Tröskelvärdena för gradering sänks med 10 procentenheter, vilket innebär att mer konkurrenskraftiga sektorer inte längre omfattas av systemet och att förmånerna i ökad utsträckning inriktas på mindre konkurrenskraftiga sektorer. På ett förmånslands motiverade ansökan möjliggör systemet regional kumulation i fråga om ursprungsregler.

Graderingen innebär att import av vissa produktgrupper från ett visst förmånsland medför tillbakadragande av GSP-förmåner. Enligt det nuvarande systemet tillämpas gradering när den genomsnittliga importen från ett land överstiger 15 % av GSP-importen av samma produkter från alla förmånsländer under en treårsperiod (tröskeln är 12,5 % för textilier och kläder). Det gäller alltså import som är konkurrenskraftig på EU-marknaden och för vilken det allmänna preferenssystemet inte längre behövs för att främja export.

3) Villkorlighet

Förteckningen över internationella konventioner som länderna måste efterleva för att få GSP plus-förmåner har kompletterats med sex nya konventioner: Parisavtalet om klimatförändringar, FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, det fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter vid indragning av barn i väpnade konflikter, ILO:s konvention nr 81 om yrkesinspektion, ILO:s konvention nr 144 om samråd på treparts-basis och FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet. Allvarliga och systematiska kränkningar av principerna i dessa internationella konventioner medför ett tillfälligt tillbakadragande av förmåner.

I förordningen har det lagts till ett krav för länder som vill omfattas av den särskilda stimulansordningen, nämligen att de ska lämna en handlingsplan för ett genomförande i praktiken av de GSP-relevanta konventionerna som ett led i tillämpningen av den särskilda stimulansordningen. Förslaget innehåller också en övergångsordning för de nuvarande förmånsländerna inom den särskilda stimulansordningen, vilka måste lämna en ny ansökan för att visa att de uppfyller de nya krav som gäller för den särskilda stimulansordningen (ratificera sex ytterli-

gare konventioner som föreslås läggas till i förteckningen över konventioner som är relevanta för sen särskilda stimulansordningen).

4) Transparens och övervakning

Övervakningscykeln ändras från två till tre år, vilket medför ökad synkronisering med internationella organisationers övervakningssystem.

5) Skyddsklausuler

Skyddsåtgärder ska även i fortsättningen tillämpas endast i undantagsfall. Bestämmelsen om fastställande av tröskelvärdena för skyddsåtgärder på grundval av importvolymen tagits bort ur förordningen och ersatts av en beräkning som grundar sig på importvärdet.

6) Bestämmelser om tillfälligt tillbakadragande

Tillfälligt tillbakadragande av förmåner inom alla ordningar kommer också att vara möjligt i framtiden, om förmånstagaren gör sig skyldig till allvarliga och systematiska kränkningar av internationella miljökonventioner. Förmånerna får tillfälligt dras tillbaka för alla eller vissa produkter med ursprung i förmånslandet. Detsamma gäller om förmånstagaren exporterar produkter som producerats med barnarbete eller tvångsarbete. Förslaget innehåller ett nytt förfarande för att snabbt dra tillbaka förmåner i särskilt allvarliga fall. Villkorligheten har också kopplats till migrationsfrågor och förmåner kan tillfälligt dras tillbaka om förmånslandet inte fullgör sin skyldighet att återta sina egna medborgare.

Det införs en bestämmelse för att kommissionen ska kunna beakta de socioekonomiska verkningarna av ett tillfälligt tillbakadragande av tullförmånerna i ett förmånsland när den föreslår tillbakadragandet.

Förordningen ändras för att öka flexibiliteten så att det blir möjligt att se över tillbakadragandets omfattning, skjuta upp eller tills vidare avbryta tillämpningen av tillbakadragandet vid exceptionella omständigheter såsom en global hälsokris eller sanitär kris.

Dessutom kompletteras förordningen med en punkt för att införa ett skyndsamt tillbakadragandeförfarande vid allvarliga kränkningar av de GSP-relevanta konventionerna där det behövs snabba insatser med hänsyn till de specifika omständigheterna i förmånslandet. Det införs också en möjlighet att utvidga tillbakadragandeåtgärdernas omfattning i det fall det tillkommer ytterligare skäl eller inträffar ytterligare kränkningar.

Genomförande av förordningen

Genomförandet av förordningen kommer inte att ändras jämfört med den tidigare förordningen. För genomförandet av förordningen har kommissionen tilldelats genomförandebefogenheter, som ska kontrolleras av medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

Beslut om att inleda förfaranden för tillbakadragande och tillfälligt tillbakadragande av tullförmåner ska fattas genom ett rådgivande förfarande. Beslut om undersökningar om skyddsåtgärder och tillbakadragande av förmåner ska fattas i enlighet med granskningsförfarandet. I vederbörligen motiverade fall som motiveras av tvingande skäl till skyndsamhet och som rör undersökningar om skyddsåtgärder och tillfälliga tillbakadraganden på grund av bristande ef-

terlevnad av tullförfaranden och tullskyldigheter får kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter.

5. Förslagets konsekvenser

Ekonomiska konsekvenser

EU-medlemsländernas totala varuimport inom ramen för GSP uppgick till 46,6 miljarder euro 2019. Detta motsvarade drygt 37 % av EU:s totala varuimport från de länder som åtnjuter GSP-förmåner. Allt utom vapen-länderna stod för 25,2 miljarder euro, de länder som omfattas av standardordningen för 13 miljarder euro och de länder som omfattas av den särskilda stimulansordningen för 8,4 miljarder euro av den totala importen.

Av de enskilda länderna är Bangladesh det viktigaste ursprungslandet för import. Värdet på varor som importerades därifrån inom ramen för GSP uppgick till 15,3 miljarder euro 2019. Andra betydande förmånsländer inom det allmänna preferenssystemet, sett till värdet på varuimporten, är Indien (7,9 miljarder euro), Pakistan (5,1 miljarder euro) och Indonesien (4,8 miljarder euro). Mer än 70 % av den totala importen inom ramen för det allmänna preferenssystemet kom således från dessa fyra länder.

Sett till varugrupper utgör textilier nästan hälften (48 %) av EU:s import inom ramen för det allmänna preferenssystemet. Andra viktiga varugrupper är skodon (11 %) och mekaniska maskiner och anordningar (7 %).

Under de senaste åren har importen från GSP-länderna till EU utvecklats positivt. Mellan 2014 och 2019 ökade varuimporten med 25 %. Under samma period ökade EU:s totala varuimport från tredjeländer med 16 %. Varuimporten från Allt utom vapen-länderna utvecklades särskilt gynnsamt och ökade med hela 47 %.

Förslagets direkta ekonomiska konsekvenser, t.ex. för förmånsländernas bruttonationalprodukt eller utrikeshandel, är begränsade, eftersom syftet med förslaget är att bevara de viktigaste inslagen i det nuvarande systemet. De viktigaste konsekvenserna är att en del av Allt utom vapen-länderna sannolikt kommer att förlora sin MUL-status under de närmaste åren och börja omfattas av den särskilda stimulansordningen. En del av de nuvarande förmånsländer som omfattas av det allmänna preferenssystemet kommer dessutom antingen att bli högre medelinkomstländer och därmed förlora sina nuvarande förmåner inom det allmänna preferenssystemet, eller har ingått ett frihandelsavtal med EU (Vietnam).

Den föreslagna förordningen leder inte till några kostnader som belastar EU:s budget. Dess tillämpning leder dock till att utebliva tullintäkter. På grundval av de senaste tillgängliga uppgifterna (2019) motsvarar förmåner inom ramen för den föreslagna förordningen om det allmänna preferenssystemet uteblivna intäkter för EU på något under tre miljarder euro. Den nya förordningen innebär att de befintliga tullförmåner i stort sett bevaras, men att villkoren för gradering av enskilda produktavdelningar skärps. Följaktligen blir inkomstbortfallet enligt den nya förordningen något lägre än enligt den gällande förordningen. Den relativt höga nivån på de kalkylerade bortfallna tullinkomsterna beror på att GSP-importen är koncentrerad, i synnerhet till textilier och skodon, på vilka EU tillämpar i genomsnitt ganska höga tullavgifter.

År 2019 uppgick värdet på EU-medlemsländernas totala varuimport inom ramen för GSP till 256 miljarder euro. Finlands GSP-import ligger på det hela taget ungefär på samma nivå som hela EU:s, både i fråga om ursprungslandet och de viktigaste varugrupperna. Ur Finlands perspektiv är Indien det viktigaste av de enskilda importländerna med en andel på cirka 40 % av

GSP-importen. Andra viktiga ursprungsländer för import är Indonesien, Bangladesh och Pakistan. Dessa fyra länder täcker cirka 85 % av all GSP-import till Finland.

Den överlägset viktigaste av de enskilda varugrupperna är textilier. Textilernas andel av Finlands GSP-import är över en tredjedel. Den näst största varugruppen, dvs. vissa kemiska produkter, utgör 10,6 %. Dessutom importeras t.ex. skor (8,9 %) samt elektriska maskiner och apparater (6,9 %) till Finland inom ramen för GSP.

Övriga konsekvenser

Generellt sett anses det allmänna preferenssystemet ha positiva verkningar på alla områden för hållbar utveckling.

En utvidgning av det negativa villkorandet bidrar till kampen mot klimatförändringarna, eftersom den uppmuntrar förmånsländerna inom det allmänna preferenssystemet till att förbättra sitt genomförande av klimat- och miljökonventioner, och bidrar till förbättringar vad gäller goda styrelseformer i alla förmånsländer. Det allmänna preferenssystemet kan spela en avgörande roll i detta sammanhang, eftersom det är utvecklingsländerna som drabbas mest av miljöförstöringen. Detta beror på den omfattande produktionen av produkter som är beroende av naturresurser (t.ex. textilier) och bristen på miljölagstiftning och miljöprogram i dessa länder.

En uppdatering av förteckningen över internationella konventioner gör att det läggs större vikt vid och ges ökad uppmärksamhet åt centrala mänskliga rättigheter (t.ex. rättigheter för personer med funktionsnedsättning och barnets rättigheter) och normer (t.ex. om arbetarskyddsinspektioner). Dessutom ges stöd till åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna genom att Parisavtalet läggs till i förteckningen (och det inaktuella Kyotoprotokollet tas bort).

Kommissionen har genomfört en extern konsekvensbedömning av förslaget till förordning. I konsekvensbedömningen undersöks alternativen i fem tematiska grupper: 1) ordningarna inom det allmänna preferenssystemet och förmånsländer, 2) produktomfattning och produktgraderingsmekanismen, 3) villkorande för att erhålla/bibehålla tullförmåner, 4) transparens i genomförandet av det allmänna preferenssystemet och 5) skyddsåtgärder. För varje tematisk grupp bedömdes flera olika alternativ mot referensscenariet att behålla det allmänna preferenssystemet som det är. Enligt bedömningen är de totala ekonomiska och icke-ekonomiska verkningarna (sociala, miljömässiga, de mänskliga rättigheterna) av de föreslagna alternativen är begränsade, eftersom det allmänna preferenssystemet i stort sett hålls oförändrat och situationen inte förändras eller blir mer komplicerad för förmånsländerna inom det allmänna preferenssystemet, näringslivet eller det civila samhället. Dessutom konstateras att de föreslagna ändringarna är sådana som bäst uppfyller EU:s mål, nämligen fattigdomsutrotning och stöd till hållbar utveckling och goda styrelseformer, utan att äventyra EU:s intressen.

6. Förslagets förhållande till grundlagen och till förpliktelserna i fråga om grundläggande fri- och rättigheter och mänskliga rättigheter

Förordningen hör till handelspolitikens område och omfattas därmed av unionens exklusiva behörighet.

Enligt statsrådets bedömning har förordningen inga konsekvenser för förpliktelserna i fråga om grundläggande fri- och rättigheter och mänskliga rättigheter i Finland.

Att stödja respekten för de grundläggande rättigheterna i förmånsländerna inom det allmänna preferenssystemet ingår som en del av de allmänna målen i förordningen om det allmänna preferenssystemet, dvs. 1) att hjälpa utvecklingsländerna i deras ansträngningar för att minska fat-

tigdomen och 2) främja goda styrelseformer och hållbar utveckling. Följaktligen har relevanta aspekter av och verkningar för de grundläggande rättigheterna beaktats i kommissionens konsekvensbedömning (SWD(2021) 266 final). En uppdatering av förteckningen över internationella konventioner innebär att det läggs större vikt vid och ges ökad uppmärksamhet åt centrala mänskliga rättigheter (t.ex. rättigheter för personer med funktionsnedsättning och barns rättigheter) och normer (t.ex. om arbetarskyddsinspektioner) i förmånsländerna. Förslaget bedöms därför ha positiva konsekvenser för de grundläggande och mänskliga rättigheterna i förmånsländerna.

7. Ålands ställning

Enligt statsrådets bedömning kommer förordningen inte att omfatta frågor som hör till Ålands behörighet.

8. Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser att EU:s allmänna preferenssystem (GSP) är ett viktigt handels- och utvecklingspolitiskt instrument. Genom handel stöder det allmänna preferenssystemet utvecklingsländerna när det gäller att minska fattigdomen och integrera dem i världsekonomin, i enlighet med principerna om hållbar utveckling.

Statsrådet anser att den gällande förordningen i princip har fungerat väl och att det inte krävs några betydande reformer. Det är också viktigt att systemets öppenhet, förutsägbarhet och transparens bevaras. Systemet bör bygga på tydliga regler. Det bör också vara ett incitament för utvecklingsländerna som kan genomföras i praktiken.

Statsrådet anser att det nuvarande systemets tredelade struktur som omfattar en standardordning, en särskild stimulansordning för hållbar utveckling och gott styre (GSP plus) och en särskild ordning för de minst utvecklade länderna (Allt utom vapen) fortfarande är relevant och i stort sett bör bibehållas.

Statsrådet stöder kommissionens förslag enligt vilket kommissionen genom delegerade akter har möjlighet att uppdatera förteckningen över berättigade länder på grundval av ändringar i deras handel och utvecklingsbehov.

Statsrådet anser att det allmänna preferenssystemet i och med reformen bör vara åtminstone på samma nivå som det gällande systemet, både vad gäller tullförmåner och produktomfattning.

Statsrådet anser att kommissionens förslag om att justera tröskelvärdena för produktgradering och skyddsåtgärder för produkter nedåt är motiverat för att öka inriktningen på produkter som redan är konkurrenskraftiga.

Statsrådet anser att de exportfördelar som tullförmånerna ger utvecklingsländerna inte bör omintetgöras genom att onödigt begränsa importen med en alltför sträng skyddsåtgärdsmekanism. Statsrådet anser att skyddsåtgärderna enligt den gällande förordningen är tillräckliga och att de inte bör skärpas.

Enligt statsrådet är det viktigt att säkerställa att MUL-ländernas övergång från den omfattande Allt utom vapen-ordningen inte sker alltför plötsligt när de uppgraderas från FN:s MUL-status och att deras möjligheter att ansluta sig till den särskilda stimulansordningen främjas.

Statsrådet anser att den förteckning över konventioner om mänskliga rättigheter, arbetstagar-rättigheter, miljö och gott styre som är relevanta för det allmänna preferenssystemet bör uppdateras. Statsrådet anser att åtminstone Parisavtalet om klimatförändringar och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning bör kopplas till systemet. Statsrådet anser att det är viktigt att förteckningen över konventioner förblir sådan att man kan garantera ett realistiskt genomförande samt rapportering och en tydlig och objektiv övervakning. Eventuella konventioner som läggs till bör ha en tydlig koppling till hållbar utveckling som främjas genom handel, de bör vara ratificerade av alla EU-medlemsstater och vara globalt relevanta.

Statsrådet anser att ett tillfälligt tillbakadragande av förmåner för förmånsländer bör användas från fall till fall endast efter noggrant övervägande under de förutsättningar som tydligt anges i förordningen. Statsrådet välkomnar de ändringar som kommissionen föreslår som möjliggör smidigare reaktioner på förhållandena i förmånsländerna och eventuella allvarliga och systematiska kränkningar av kriterierna i förordningen. Statsrådet stöder ett bättre beaktande av kopplingarna mellan handel, utveckling och migration (inklusive återtagandeskyldigheten) i enlighet med Europeiska rådets slutsatser. Statsrådet anser att det är viktigt att övervakningen av förmånsländernas efterlevnad av de nya skyldigheter som införs i förordningen ska grunda sig på objektiva och transparenta kriterier och att införandet av dem i förordningen i praktiken kan genomföras på ett sätt som är förenligt med WTO:s regler.

Statsrådet anser att kommissionens befogenheter att anta delegerade akter och genomförandekter som ingår i förslaget är godtagbara.